

KVINDEN OG SAMFUNDET

DANSK KVINDESAMFUND'S FORMÅAL ER:

a) AT UDVIKLE OG DYGTIGGØRE KVINDER TIL DEN FULDMYNDIGE BORGERS ANSVAR OG ARBEJDE.

b) AT ARBEJDE FOR GENNEMFØRELSEN AF KVINDERS FULDE LIGESTILLING MED MÆND I FAMILIE, SAMFUND OG STAT. . . .

c) AT FORBEDRE KVINDERS OG BØRNS KAAAR, SÆRLIG AD LOVGIVNINGENS VEJ.

◀ ◀ ◀ ◀ ◀ ◀ UDGIVET AF DANSK KVINDESAMFUND. ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶

36. AARG.

15. November 1920.

Nr. 19.

FOLKENES FORBUND.

Naar disse Linjer læses har Folkenes Forbund — en og fyrretyve Landes Repræsentanter — holdt deres første Møde i Genève. Begyndelsen er gjort til Arbejdet for den Verdens-Grundlov, vi venter paa.

Vi forstod det alle, eftersom Krigsaar fulgte Krigsaar, at vel var det Staters og Rigers Eksistens om at gøre, vel var det en Verdensdels Skæbne, det gjaldt, og alligevel — det højeste Spil havde hele den moderne Civilisation til Indsats. Skulde den leve og trives eller skulde den, som det er sket med svundne Tiders Kulturer, gaa til Grunde og opsluges?

Vi er ikke naaet dertil, at dette Spørgsmaal kan besvares. To Aar er gaaet siden Freden blev sluttet, men Krigens Følger lever, en natlig Gru hviler endnu over Europa.

Spørgsmaalet bliver da, har de Nationer, som deltog i Verdenskrigen, og de Nationer, som fik den blide Lod at være Tilskuere — har de gennem de Tilskikkelser, som paa en saa forfærdende Maade har ødelagt Lande og Folk, tilegnet sig en Lære og Visdom, hvorpaa der kan bygges op.

Denne Krig har været den største Prøvelse, som Historien kan opvise — enten maa Verden blive bedre eller værre derefter. Er det ikke saadan, at Menneskene gennem Prøvelserne har høstet Erfaringer, som kan løfte og raade kommende Slægter, heberske Tanker og Følelser, give nye Forestillinger og vise nye Muligheder, saa vil den Tilstand, Verdens-Samfundet er ført ud i, fremkalde Katastrofer og Lidelser, som ingen Menneskeslægt tidligere har været udsat for.

Det forekommer os, at Wilson har givet Verden et smukt Eksempel paa Tilegnelse af Krigens Lærdom. I halvtredje Aar var Amerikanerne Tilskuere. Saa indsaa de, at skulde Verden frelses, maatte ingen holde sig tilbage, og de gjorde en storslaaet Indsats i den Kamp, som maatte føres til Ende.

Men derfra gik Wilson videre — ud af Kampen vilde han — at der skulde gro ny Tider, fra ham udgik

Tanken til Sikring af en national Frihed og Fred — Wilsons Nationernes Liga blev Samlingsmærket.

En af Verdens vise Mænd har sagt:

Der weite Himmel ist des Adlers Bahn
Die weite Welt des Edlen Vaterland.

Tanker som disse var det vel, der i sin Tid foresvævede Idealisten i Washington. Nu sidder han syg og svigtet — en stækket Kongeørn.

Der er noget symbolsk heri, der gør Hjertet tungt i vort Bryst. Endnu er det store Ideal saa fjernt, at vi næppe skimter det, endnu synes de ædle at være hjemløse i et Samfund, der er bygget paa Penge og Penges Magt og paa politisk Egoisme.

Og dog glædes vi — med Haab mod Haab — naar vi nu er naaet dertil, at Wilsons Ideal skal føres ud i Livet. Maa da Menneskene forstaa, at det koster at have Idealer — det koster at ofre sin Egoisme, det koster at underkaste sig de Indskrænkninger, som kræves for Idealets Gennemførelse, det koster at blive Borgere i de ædles Fædreland.

Det er vor Tro, at Kvinderne her vil have meget at lære Mændene. Endnu mens Kanonernes Brag var det Sprog, Mænd førte med Mænd, begyndte Kvinderne deres Korstog mod Had og Uforsonlighed. At en hel Del er bygget op ad stilfærdig Vej, viser den smukke Kendsgærning, at ved den nylig afholdte internationale Kongres i Kristiania, foreslog Kvinder fra de allierede Lande en Resolution om, at Tyskland skulde optages i Folkenes Forbund, for længere maa vi huske, er Verden ikke kommet i Forsonlighed, end at Tyskland blev udelukket.

Store Opgaver venter paa den internationale Stab, der er samlet i Genève — maa det lykkes den at bringe vor syge, sønderslaaede Verden Lægedom og maa det lykkes danske Kvinders værdige Repræsentant, Henny Forchhammer, at varetage Kvindernes Haab og Vilje i denne Verdens-Sag.